

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (čtvrtého senátu)

16. ledna 2014*

„Dumping — Dotace — Clo na dovoz bionafty pocházející ze Spojených států — Obcházení —
Článek 13 nařízení (ES) č. 1225/2009 — Článek 23 nařízení (ES) č. 597/2009 — Mírně upravený
obdobný výrobek — Právní jistota — Zneužití pravomoci — Zjevně nesprávná posouzení —
Povinnost uvést odůvodnění — Rovné zacházení — Zásada řádné správy“

Ve věci T-385/11,

BP Products North America Inc., se sídlem v Naperville, Illinois (Spojené státy), původně zastoupená
C. Farrar, solicitor, H.-J. Prießem, B. Sachsem a M. Schüttem, advokáty, dále C. Farrar, H.-J. Prießem,
M. Schüttem a K. Arendem, advokáty,

žalobkyně,

proti

Radě Evropské unie, zastoupené J.-P. Hixem, jako zmocněncem, ve spolupráci s B. O'Connorem,
solicitor, a S. Gubelem, advokátem,

žalované,

podporované

Evropskou komisí, zastoupenou M. Françou a A. Stobieckou-Kuik, jako zmocněnci,

a

European Biodiesel Board (EBB), zastoupeným O. Prostem a M.-S. Diblingem, advokáty,

vedlejšími účastnicemi řízení,

jejímž předmětem je návrh na částečné zrušení jednak prováděcího nařízení Rady (EU) č. 443/2011, kterým se konečné vyrovnávací clo uložené nařízením Rady (ES) č. 598/2009 na dovoz bionafty pocházející ze Spojených států amerických rozšiřuje na dovoz bionafty zasílané z Kanady bez ohledu na to, zda je u ní deklarován původ z Kanady, kterým se konečné vyrovnávací clo uložené nařízením (ES) č. 598/2009 rozšiřuje na dovoz bionafty ve formě směsi obsahující 20 % hmotnostních nebo méně bionafty pocházející ze Spojených států amerických a kterým se ukončuje šetření týkající se dovozu bionafty zasílané ze Singapuru (Úř. věst. L 122, s. 1), a jednak prováděcího nařízení Rady (EU) č. 444/2011 ze dne 5. května 2011, kterým se konečné antidumpingové clo uložené nařízením Rady (ES) č. 599/2009 na dovoz bionafty pocházející ze Spojených států amerických rozšiřuje na dovoz bionafty zasílané z Kanady bez ohledu na to, zda je u ní deklarován původ z Kanady, kterým se konečné antidumpingové clo uložené nařízením (ES) č. 599/2009 rozšiřuje na dovoz bionafty ve formě

* Jednací jazyk: angličtina.

směsi obsahující 20 % hmotnostních nebo méně bionafty pocházející ze Spojených států amerických a kterým se ukončuje šetření týkající se dovozu bionafty zasílané ze Singapuru (Úř. věst. L 122, s. 12), v rozsahu, v němž se tato nařízení dotýkají žalobkyně,

TRIBUNÁL (čtvrtý senát),

ve složení M. E. Martins Ribeiro, vykonávající funkci předsedkyně, F. Dehousse a M. van der Woude (zpravodaj), soudci,

vedoucí soudní kanceláře: N. Rosner, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 14. května 2013,

vydává tento

Rozsudek

Právní rámec

- 1 Tento spor se týká dvou postupů obcházení, jednak ve smyslu článku 13 nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. L 343, s. 51, oprava Úř. věst. 2010, L 7, s. 22, dále jen „základní antidumpingové nařízení“), a jednak ve smyslu článku 23 nařízení Rady (ES) č. 597/2009 ze dne 11. června 2009 o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. L 188, s. 93, dále jen „základní antisubvenční nařízení“) (dále jen společně „základní antidumpingové a antisubvenční nařízení“).
- 2 Podle čl. 13 odst. 1 prvního pododstavce základního antidumpingového nařízení „[a]ntidumpingová cla uložená na základě tohoto nařízení mohou být rozšířena na dovoz obdobných výrobků, též mírně upravených, ze třetích zemí nebo na dovoz mírně upravených obdobných výrobků ze země, která je předmětem opatření, nebo částí těchto výrobků, jestliže dochází k obcházení platných opatření“. Podle tohoto nařízení se „obcházením [...] rozumí změna obchodních toků mezi třetími zeměmi a [Evropskou unií] nebo mezi jednotlivými společnostmi v zemi, která je předmětem opatření, a [Evropskou unií] způsobená praktikami, zpracovatelskými postupy nebo pracemi, pro něž mimo uložení vyrovnávacího cla neexistuje dostatečné opodstatnění nebo hospodářský důvod, pokud zároveň existují důkazy o újmě nebo o tom, že vyrovnávací účinky cla jsou mařeny, pokud se jedná o ceny nebo množství obdobného výrobku, a existují důkazy o dumpingu ve vztahu k běžné hodnotě určené dříve pro obdobný výrobek, v případě nutnosti v souladu s článkem 2 [základního antidumpingového nařízení]“. Článek 23 odst. 1 a 3 základního antisubvenčního nařízení má obdobné znění, s výjimkou podmínky důkazu dumpingu, který je nahrazen důkazem, že „subvence nadále zvýhodňují dovážené obdobné výrobky a/nebo jejich části“.
- 3 Článek 13 odst. 1 druhý pododstavec základního antidumpingového nařízení a čl. 23 odst. 3 písm. a) základního antisubvenčního nařízení upřesňují, že praktiky, zpracovatelské procesy nebo práce spojené s obcházením zahrnují mimo jiné mírnou úpravu dotčeného výrobku tak, aby spadal pod kódy celní nomenklatury, které nejsou obvykle předmětem opatření, přičemž úprava nezmění jeho základní vlastnosti.

- 4 Rovněž je třeba připomenout, že čl. 1 odst. 4 základního antidumpingového nařízení a čl. 2 písm. c) základního antisubvenčního nařízení upřesňují, že pro účely uplatnění zmíněných nařízení „se ‚obdobným výrobkem‘ rozumí výrobek, který je shodný, tj. podobný ve všech ohledech s posuzovaným výrobkem, nebo není-li takový výrobek k dispozici, jiný výrobek, který, ačkoliv není podobný ve všech ohledech, má vlastnosti úzce se podobající vlastnostem posuzovaného výrobku“.

Skutečnosti předcházející sporu

Původní řízení

- 5 Dne 29. dubna 2008 podal European Biodiesel Board (EBB) jménem významné části výrobců bionafty v Evropské unii dvě stížnosti k Evropské komisi a vyzval ji, na základě článku 5 nařízení rady (ES) č. 384/96 ze dne 22. prosince 1995 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. 1996, L 56, s. 1; Zvl. vyd. 11/10 s. 45), ve znění pozdějších změn a doplňků (Úř. věst. 2005, L 340, s. 17) (nyní článek 5 základního antidumpingového nařízení), a článku nařízení Rady (ES) č. 2026/97 ze dne 6. října 1997 o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. L 288, s. 1; Zvl. vyd. 11/10 s. 78) (nyní článek 10 základního antisubvenčního nařízení) k zahájení antidumpingového řízení a antisubvenčního řízení ohledně dovozu bionafty pocházející ze Spojených států.
- 6 Bionafta představuje alternativu k minerální naftě. Prodává se v čisté podobě nebo ve směsi s minerální naftou. K jasnému označení různých druhů směsí bionafty existuje celosvětově uznávaný systém nazývaný „faktor B“, který uvádí přesný obsah bionafty v jakékoli směsi s minerální naftou. Směs obsahující x % bionafty tak ponese označení „B“ následované číslem uvádějícím procentní podíl bionafty, přičemž čistá bionafta nese označení B100.
- 7 EBB si stěžovala na vysoké subvence poskytované na výrobu bionafty ve Spojených státech, zejména pak na existenci federálního daňového zvýhodnění (blender's credit) ve výši 1 amerického dolaru (USD) na galon čisté bionafty ve směsi bionafty, jež má být použita jako pohonná hmota. Podle EBB vedly tyto subvence k velmi významnému a umělému zvýšení dovozu bionafty pocházející ze Spojených států do Evropské unie. EBB uvedla, že za účelem obdržení co nejvyšších částek subvencí severoameričtí výrobci běžně přidávali minimální dávku minerální nafty – 0,1 %, popř. i méně – do směsi obsahující 99,9 % čisté bionafty (dále jen „směsi B99,9“). Dovozy ze Spojených států, jež byly předmětem stížností EBB, představovaly hlavně směsi B99,9.
- 8 Podle EBB byly tyto dovozy předmětem dumpingu a poškozovaly výrobce bionafty v Unii, jelikož severoamerické směsi B99,9 přímo konkurovaly bionaftě vyrobené v Unii. Ze spisu vyplývá, že dotčený evropský průmysl vyráběl hlavně čistou bionaftu (B100).
- 9 EBB v těchto stížnostech upřesnila, že finální výrobek, v projednávané věci pohonná hmota, určený spotřebitelům ve Spojených státech, odpovídal ve většině případů směsím B20. Naopak právní úprava použitelná v Unii umožňovala prodávat spotřebitelům pouze směsi B5 a B7.
- 10 Ozámeními uveřejněnými v *Úředním věstníku Evropské unie* dne 13. června 2008 zahájila Komise ohledně dovozu bionafty pocházejícího ze Spojených států jednak antidumpingové řízení (Úř. věst. C 147, s. 5), a jednak antisubvenční řízení (JO C 147, s. 10) (dále jen souhrnně „původní šetření“).
- 11 Výrobek, jenž byl předmětem původního šetření [...], „tvořily monoalkylestery mastných kyselin a/nebo parafinovaný plynový olej ze syntézy a/nebo hydrotermální úpravy nefosilního původu (obecně známý jako ‚bionafta‘), buď v čisté formě, nebo ve formě směsi, používaný převážně, ale ne výhradně, jako

obnovitelné palivo, pocházející se Spojených států amerických [...], obvykle kódů KN 3824 90 91, ex 3824 90 97, ex 2710 19 41, ex 1516 20 98, ex 1518 00 91 a ex 1518 00 99“. Období šetření probíhalo od 1. dubna 2007 do 31. března 2008 (dále jen „období původního šetření“).

- 12 Dne 11. března 2009 přijala Komise nařízení (ES) č. 193/2009 o uložení prozatímního antidumpingového cla na dovoz bionafty pocházející ze Spojených států amerických (Úř. věst. L 67, s. 22, dále jen „nařízení o prozatímním antidumpingovém clu“), jakož i nařízení (ES) č. 194/2009 o uložení prozatímního vyrovnávacího cla na dovoz bionafty pocházející ze Spojených států amerických (Úř. věst. L 67, s. 50, dále jen „nařízení o prozatímním antisubvenčním clu“). Obě tato nařízení jsou dále souhrnně označována jako „nařízení o prozatímních clech“ a cla zavedená těmito nařízeními jako „prozatímní cla“.
- 13 V nařízeních o prozatímních clech Komise ohledně zkoumaných výrobků uvedla, že „definice, jak je uvedena v oznámení o zahájení [...], by měla být vyjasněna s cílem stanovit výrobky, na které by se mělo šetření vztahovat“ (bod 23 odůvodnění nařízení o prozatímním antidumpingovém clu a bod 25 odůvodnění nařízení o prozatímním antisubvenčním clu).
- 14 Komise poskytla toto upřesnění poté, co uvedla, že směsi bionafty obsahující 20 % a méně bionafty (dále jen „směsi ? B20“), především směsi B20, jakož i směsi B6, B5 a B2, byly určeny k přímé spotřebě na trhu ve Spojených státech. Komise totiž uvedla, že ve Spojených státech lze směsi ? B20 použít u jakéhokoli naftového motoru, přičemž je zachována záruka výrobců automobilů (bod 24 odůvodnění nařízení o prozatímním antidumpingovém clu a bod 26 odůvodnění nařízení o prozatímním antisubvenčním clu).
- 15 Jelikož uvedená hranice „umožňuje jasně rozlišovat mezi různými druhy směsí, které jsou dostupné na trhu USA“, Komise „měla za to“, že je vhodné definovat výrobek, o němž se jedná v původním šetření, jako bionaftu, a to buď v čisté formě, nebo ve formě směsi s obsahem bionafty převyšujícím 20 % hmotnosti (dále jen „směsi > B20“) (bod 26 odůvodnění nařízení o prozatímním antidumpingovém clu a bod 28 odůvodnění nařízení o prozatímním antisubvenčním clu).
- 16 Komise poté, co definovala dotčený výrobek, v nařízeních o prozatímních clech rovněž upřesnila, že „[b]ylo zjištěno, že všechny druhy bionafty a bionafty ve směsích, na které se vztahuje toto šetření, mají navzdory možným rozdílům, pokud jde o suroviny použité pro výrobu, nebo odlišnostem ve výrobním postupu tytéž nebo velmi podobné základní fyzikální, chemické a technické vlastnosti a používají se ke stejným účelům“ a že „[m]ožné odlišnosti, které dotčený výrobek může vykazovat, nemění jeho základní definici, jeho vlastnosti ani přístup, který k němu mají různé strany“ (bod 27 odůvodnění nařízení o prozatímním antidumpingovém clu a bod 29 odůvodnění nařízení o prozatímním antisubvenčním clu).
- 17 Co se týče definice obdobného výrobku ve smyslu čl. 1 odst. 4 základního antidumpingového nařízení a čl. 2 písm. c) základního antisubvenčního nařízení Komise uvedla, že „[v]ýrobky vyráběné a prodávané na domácím trhu USA, kterých se týkalo toto šetření, mají podobné základní fyzikální, chemické a technické vlastnosti i použití jako výrobky vyvážené z dotčené země na trh [Unie]“ a že „[s]tejně tak výrobky vyráběné [evropskými] výrobci prodávané na trhu [Unie] m[ěly] podobné základní fyzikální, chemické a technické vlastnosti a použití v porovnání s výrobky vyváženými do [Unie] z dotčené země“ (bod 29 odůvodnění nařízení o prozatímním antidumpingovém clu a bod 31 odůvodnění nařízení o prozatímním antisubvenčním clu). Komise rovněž uvedla, že „různé druhy dotčeného výrobku vyráběné v USA a vyvážené do [Unie] byly vzájemně zaměnitelné s výrobky vyráběnými a prodávanými v [Unii] evropskými výrobci“ (bod 31 odůvodnění nařízení o prozatímním antidumpingovém clu a bod 33 odůvodnění nařízení o prozatímním antisubvenčním clu).

- 18 Pro potřeby přijetí obou nařízení o prozatímních clech použila Komise metodu výběru vzorku stanovenou čl. 17 odst. 1 základního antidumpingového nařízení a čl. 27 odst. 1 základního antisubvenčního nařízení. Komise tak při stanovení sazeb prozatímních cel rozlišovala mezi třemi kategoriemi podniků.
- 19 První kategorie zahrnovala spolupracující podniky, které byly zařazeny do vzorku a spolupracovaly. Pro každý z těchto podniků zmiňovaných v článku 1 obou nařízení o prozatímních clech provedla Komise individuální kalkulaci rozpětí dumpingu, míry subvence a míry újmy a stanovila individuální sazby (bod 55 odůvodnění nařízení o prozatímním antidumpingovém clu a bod 158 odůvodnění nařízení o prozatímním antisubvenčním clu).
- 20 Druhá kategorie zahrnovala spolupracující podniky nezařazené do vzorku. Tyto podniky byly jmenovitě uvedeny v seznamu obsaženém v příloze obou nařízení o prozatímních clech. Rozpětí dumpingu, subvence a újmy týkající se těchto podniků odpovídalo váženému průměrnému rozpětí zjištěnému pro podniky zařazené do vzorku (bod 56 odůvodnění nařízení o prozatímním antidumpingovém clu a bod 159 odůvodnění nařízení o prozatímním antisubvenčním clu).
- 21 Konečně třetí kategorie obsahovala všechny ostatní podniky, jimž byly uloženy zbytkové sazby. Ke stanovení dumpingových rozpětí, úrovně subvencí a úrovně újmy týkajících se těchto společností Komise nejprve zjistila celkovou úroveň spolupráce uvedených hospodářských subjektů v průběhu původního šetření. Za tímto účelem provedla porovnání mezi celkovým množstvím výrobku vyvezeným spolupracujícími hospodářskými subjekty a celkovým množstvím tohoto výrobku dovezeným z USA, jež vyplývalo z vývozních statistik. Zjištěná úroveň celkové spolupráce činila 81 %, což bylo považováno za vysokou úroveň. Na tomto základě považovala Komise za vhodné stanovit dumpingové rozpětí a úroveň subvencí a újmy pro tyto podniky na úrovni nejvyšších rozpětí zjištěných pro vyvážející výrobce zařazené do vzorku (bod 57 odůvodnění nařízení o prozatímním antidumpingovém clu a bod 160 odůvodnění nařízení o prozatímním antisubvenčním clu).
- 22 Podle pravidla nižšího cla byly pro každou z těchto tří kategorií podniků stanoveny sazby použitelné na prozatímní cla, jež se nacházely na úrovni nižší z hodnot odpovídajících dumpingovému rozpětí a rozpětí újmy (bod 166 odůvodnění nařízení o prozatímním antidumpingovém clu a bod 271 odůvodnění nařízení o prozatímním antisubvenčním clu). Kumulativní částka prozatímních antidumpingových a vyrovnávacích cel byla uložena pouze do výše nezbytné pro odstranění újmy (bod 167 odůvodnění nařízení o prozatímním antidumpingovém clu).
- 23 Prozatímní cla stanovená na směsi > B20 byla v podstatě uložena úměrně celkovému obsahu zmíněných směsí bionafty (bod odůvodnění 169 a čl. 1 odst. 2 poslední pododstavec nařízení o prozatímním antidumpingovém clu a bod odůvodnění 273 a čl. 1 odst. 2 poslední pododstavec nařízení o prozatímním antisubvenčním clu).
- 24 Dne 7. července 2009 přijala Rada Evropské unie nařízení (ES) č. 598/2009, o uložení konečného vyrovnávacího cla na dovoz bionafty pocházející ze Spojených států amerických a o konečném výběru uloženého prozatímního cla (Úř. věst. L 179, s. 1, dále jen „úvodní antisubvenční nařízení“), jakož i nařízení (ES) č. 599/2009, o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz bionafty pocházející ze Spojených států amerických a o konečném výběru uloženého prozatímního cla (Úř. věst. L 179, s. 26, dále jen „úvodní antidumpingové nařízení“). Tato dvě nařízení jsou dále uváděna ve zkratce jako „obě úvodní nařízení“ a konečná cla zavedená oběma těmito nařízeními jako „úvodní cla“.
- 25 Definice dotčeného výrobku a definice výrobku obdobného dotčenému výrobku, jež byly stanoveny Komisí v nařízeních o prozatímních clech, byly v obou úvodních nařízeních zachovány. Rada v tomto ohledu zdůraznila, že „šetřením vyšlo najevo, že [směsi] B20, a případně směsi s nižším obsahem bionafty, byly skutečně prodávány přímo spotřebitelům v USA“ a že „trh s bionaftou určenou k dalšímu mísení a trh se spotřebitelskými výrobky [byly] dva různé trhy s různými odběrateli: jeden trh [byl] ten, kde se obchodníkům a výrobcům směsí prodáv[ala] bionafta a směsi bionafty určené

k dalšímu mísení, zatímco na druhém trhu se směsi dostáv[aly] do distribuční sítě, a tedy k odběratelům“. Podle Rady „[s]tanovením hranice pro dotčený výrobek nad úrovní B20 byla načrtnuta jasná dělicí čára a nedošlo k záměně mezi výrobky, trhy a různými stranami [ve Spojených státech]“ (bod 33 odůvodnění úvodního antidumpingového nařízení a bod 34 odůvodnění úvodního antisubvenčního nařízení).

- 26 Sazby úvodních cel byly stanoveny podle tří kategorií podniků uvedených v bodech 19 až 21 výše. Jak vyplývá z bodů 8 až 12 odůvodnění obou úvodních nařízení, doplnila Rada do druhé kategorie podniků určité hospodářské subjekty, jež nebyly v době zahájení původního šetření známy, a jež se přihlásily po přijetí nařízení o prozatímních clech. Původní antidumpingová cla se pohybovala ve výši od 0 do 198 eur za tunu bionafty a původní vyrovnávací cla ve výši od 211,2 do 237 eur za tunu bionafty. Podle čl. 1 odst. 2 každého z obou úvodních nařízení byla cla stanovená ze směsi > B20 ukládána úměrně jejich obsahu bionafty.
- 27 Obě úvodní nařízení vstoupila v platnost prvním dnem po vyhlášení v Úředním věstníku, tj. dne 10. července 2009.

Řízení o obcházení

- 28 Dne 30. června 2010 podala EBB stížnost ke Komisi a požádala o zahájení dvou řízení o obcházení, a to podle čl. 13 odst. 3 základního antidumpingového nařízení, a podle čl. 23 odst. 4 základního antisubvenčního nařízení.
- 29 Stížnost EBB upozorňovala na dva druhy obcházení úvodních cel, jednak překládkou dotčeného výrobku v Kanadě a v Singapuru, jednak dovozem bionafty pocházející ze Spojených států ve formě směsi > B20.
- 30 Dne 11. srpna 2010 zahájila Komise na základě stížnosti EBB dvě řízení o obcházení přijetím jednak nařízení Komise (EU) č. 720/2010 ze dne 11. srpna 2010 o zahájení šetření možného obcházení antidumpingových opatření uložených nařízením Rady (ES) č. 599/2009 na dovoz bionafty pocházející ze Spojených států amerických prostřednictvím dovozu bionafty zasílané z Kanady a Singapuru, bez ohledu na to, zda je u ní deklarován původ z Kanady a Singapuru, a prostřednictvím dovozu bionafty ve formě směsi obsahující 20 % hmotnostních nebo méně bionafty pocházející ze Spojených států amerických, a o zavedení celní evidence tohoto dovozu (Úř. věst. L 211, s. 1), a jednak nařízení Komise (EU) č. 721/2010 ze dne 11. srpna 2010 o zahájení šetření možného obcházení vyrovnávacích opatření uložených nařízením Rady (ES) č. 598/2009 na dovoz bionafty pocházející ze Spojených států amerických prostřednictvím dovozu bionafty zasílané z Kanady a Singapuru bez ohledu na to, zda je u ní deklarován původ z Kanady a Singapuru, a prostřednictvím dovozu bionafty ve formě směsi obsahující 20 % hmotnostních nebo méně bionafty pocházející ze Spojených států amerických a o zavedení celní evidence tohoto dovozu (Úř. věst. L 211, s. 6). Obě řízení zahájena těmito nařízeními budou dále společně označována jako „řízení o obcházení“.
- 31 Na základě článku 2 nařízení č. 720/2010 i nařízení č. 721/2010 se celní orgány členských států vyzývají k evidenci dovozů do Unie, na které jsou zaměřena oběma řízení o obcházení, počínaje vstupem uvedených nařízení v platnost, tj. dnem 13. srpna 2010.
- 32 Šetření v rámci obou řízení o obcházení se týkalo období od 1. dubna 2009 do 30. června 2010 (dále jen „období šetření v řízeních o obcházení“).
- 33 Žalobkyně, BP Products North America Inc., která do Unie vyvážela směsi s podílem bionafty nižším než 15 % (dále jen „směsi < B15“) pocházející ze Spojených států v průběhu období šetření v řízeních o obcházení, zejména směsi v rozmezí B10,1 až B14,8, spolupracovala s Komisí a poskytla jí informace o svých činnostech. Žalobkyně zejména dne 21. září 2010 zodpověděla dotazníky vývozců. S ní

provázaný dovozce BP France SA zodpověděl dne 22. prosince 2010 společně s dalšími dovážejícími společnostmi skupiny dotazník dovozců. Inspekce byly provedeny v provozních místnostech žalobkyně ve dnech 7. a 8. prosince 2011, jakož i ve Spojeném království dne 1. února 2011. Dne 28. března 2011 zaslali právní zástupci žalobkyně Komisi podání týkající se informačních dokumentů zaslaných Komisí dne 16. března 2011.

- 34 Dne 5. května 2011 přijala Rada prováděcí nařízení (EU) č. 443/2011, kterým se konečné vyrovnávací clo uložené nařízením Rady (ES) č. 598/2009 na dovoz bionafty pocházející ze Spojených států amerických rozšiřuje na dovoz bionafty zasílané z Kanady bez ohledu na to, zda je u ní deklarován původ z Kanady, kterým se konečné vyrovnávací clo uložené nařízením (ES) č. 598/2009 rozšiřuje na dovoz bionafty ve formě směsi obsahující 20 % hmotnostních nebo méně bionafty pocházející ze Spojených států amerických a kterým se ukončuje šetření týkající se dovozu bionafty zasílané ze Singapuru (Úř. věst. L 122, s. 1, dále jen „napadené antisubvenční nařízení“). Téhož dne přijala Rada též prováděcí nařízení (EU) č. 444/2011 kterým se konečné antidumpingové clo uložené nařízením Rady (ES) č. 599/2009 na dovoz bionafty pocházející ze Spojených států amerických rozšiřuje na dovoz bionafty zasílané z Kanady, bez ohledu na to, zda je u ní deklarován původ z Kanady, kterým se konečné antidumpingové clo uložené nařízením (ES) č. 599/2009 rozšiřuje na dovoz bionafty ve formě směsi obsahující 20 % hmotnostních nebo méně bionafty pocházející ze Spojených států amerických a kterým se ukončuje šetření týkající se dovozu bionafty zasílané ze Singapuru (Úř. věst. L 122, s. 12, dále jen „napadené antidumpingové nařízení“). Tato dvě nařízení budou dále označována jako „napadená nařízení“.
- 35 Co se týče dovozu směsí ≤ B20 pocházejících ze Spojených států, Rada v napadených nařízeních především uvedla, že pět severoamerických výrobců bionafty, včetně žalobkyně, v rámci řízení o obcházení spolupracovalo a že z těchto pěti společností pouze žalobkyně vyvážela do Unie směsi ≤ B20 pocházející ze Spojených států během období šetření v řízeních o obcházení (body 52 a 54 odůvodnění napadeného antisubvenčního nařízení a body 57 a 59 odůvodnění napadeného antidumpingového nařízení). Rada uvedla, že žalobkyně v rámci původního šetření nespolupracovala, jelikož své činnosti v odvětví bionafty zahájila teprve počátkem roku 2009, a tento výrobek začala do Unie vyvážet teprve v prosinci 2009, čili po zavedení úvodních cel (bod 62 odůvodnění napadeného antisubvenčního nařízení a bod 67 odůvodnění napadeného antidumpingového nařízení).
- 36 Rada uvedla, že žalobkyně prodávala v Unii – ve Spojeném království, Francii a Nizozemsku – směsi s podílem 15 % nebo méně bionafty a že ve všech případech byl výrobek dále míchán, aby vyhovoval příslušným právním předpisům platným v některých členských státech (bod 63 odůvodnění napadeného antisubvenčního nařízení a bod 68 odůvodnění napadeného antidumpingového nařízení). Rada rovněž upřesnila, že žalobkyně uvedla, že směsi < B15 nejsou ve vztahu k dotčenému výrobku obdobným výrobkem (bod 64 odůvodnění napadeného antisubvenčního nařízení a bod 69 odůvodnění napadeného antidumpingového nařízení).
- 37 V tomto ohledu Rada uvedla, že „[c]ílem šetření ohledně obcházení [bylo] stanovit, zda bionafta ve směsi [≤ B20] obcházela platná opatření“. Podle Rady „[m]ohla být pravda, že směsi s nižším obsahem ved[ly] k nižším nákladům na přepravu“. Rada však uvedla, že „směs [> B20] m[ě]la ve srovnání s postupem výroby bionafty ve směsi s [≤] B20 ve skutečnosti pouze jiné složení“. Rada dodala, že „[z]měna složení směsi je jednoduchý postup“; [...] [e]xistence směsi B20 a méně je [totiž] považována pouze za mírnou změnu dotčeného výrobku, přičemž jediným rozdílem je podíl bionafty ve směsi“. Rada rovněž uvedla, že „dotčený výrobek i směsi [≤] B20 [byly] nakonec určeny ke stejnému použití v Unii“ a že „[b]ionafta ve směsích [≤] B20 a [>] B20 m[ě]ly navíc stejné základní vlastnosti“ (bod 65 odůvodnění napadeného antisubvenčního nařízení a bod 70 odůvodnění napadeného antidumpingového nařízení).
- 38 Rada dále konstatovala, že další podmínky stanovené čl. 13 odst. 1 prvním pododstavcem základního antidumpingového nařízení a čl. 23 odst. 3 základního antisubvenčního nařízení k prokázání existence obcházení byly splněny.

- 39 Zprvė Rada konstatovala zmněnu obchodnřích toků mezi Unıı a Spojenými státy. V tomto ohledu poznamenala, že navzdory povinnému mřhání B5 v Unii v průběhu původního řetření začaly být směsi ≤ B20 vyváženy z USA do Unie až po uložení úvodních cel. Rada upřesnıla, že v průběhu původního řetření a podle údajů získaných od spolupracujících vyvážejících výrobců zařazených do vzorku byly při původním řetření vyváženy do Unie především směsi B99,9 (bod 67 odůvodnění napadeného antisubvenčního nařizenı a bod 72 odůvodnění napadeného antidumpingového nařizenı). Na základě údajů Eurostatu tåkajících se dovozu bionafty obsahující 96,5 % nebo více bionafty do Unie v průběhu období řetření v řizeních o obcházení, Rada konstatovala, že vývoz směsí B99,9 pocházejících ze Spojených států prakticky ustal (body 18, 19 a 66 odůvodnění napadeného antisubvenčního nařizenı a body 18, 19 a 71 odůvodnění napadeného antidumpingového nařizenı). Rada zároveň konstatovala, že během tēhož období uváděly Spojené státy vývoz 358 291 tun směsí obsahujících 96,5 % a méně bionafty (dále jen les „směsi ≤B 96,5“) do Unie a že žalobkyně vyvezla „značný podíl“ tēchto množství ve formě směsi ≤ B20 (body 20, 21, 54, 60 a 61 odůvodnění nařizenı o prozatımním antisubvenčním clu a body 20, 21, 59, 65 a 66 odůvodnění napadeného antidumpingového nařizenı).
- 40 Zadruhé měla Rada za to, že neexistovalo dostatečné opodstatnění nebo hospodářský důvod pro dovoz směsí ≤ B20, mimo snahu vyhnout se zaplacenı úvodních cel (bod 71 odůvodnění napadeného antisubvenčního nařizenı a bod 76 odůvodnění napadeného antidumpingového nařizenı).
- 41 Zatřetí Rada uvedla, že vzhledem k úrovni ceny, která nezpůsobuje újmu, stanovené v rámci původního řetření, vykazoval dovoz směsi ? B20 ze Spojených států cenové podbízení i prodej pod cenou. Rada konstatovala, že tento dovoz započal až po uložení konečných opatření a dovezená množství nebyla nevýznamná. Z toho důvodu byl vyvozen závěr, že úvodní cla byla mařena z hlediska množství a cen (body 72 a 73 odůvodnění napadeného antisubvenčního nařizenı a body 77 a 78 odůvodnění napadeného antidumpingového nařizenı).
- 42 Začtvrté Rada v bodě 74 odůvodnění napadeného antisubvenčního nařizenı konstatovala, že hlavní program zjiřtený v rámci původního řetření byl obnoven se zpětnou působností v prosinci 2010. Rada v bodě 79 odůvodnění napadeného antidumpingového nařizenı rovněž uvedla, že zkoumala „zda existují důkazy o dumpingu ve vztahu k běžné hodnotě určené při původním řetření“ a že bylo konstатовáno, že „srovnání vážené průměrné běžné hodnoty a vážené průměrné vývoznı ceny směsí ≤ B20 ukázalo existenci dumpingu“.
- 43 Konečně Rada v bodě 77 odůvodnění napadeného antisubvenčního nařizenı a v bodě 82 odůvodnění napadeného antidumpingového nařizenı zamıtla řadosti o osvobození podané žalobkynı na základě čl. 23 odst. 6 základního antisubvenčního nařizenı a čl. 13 odst. 4 základního antidumpingového nařizenı.
- 44 Za tēchto podmınek Rada v čl. 2 odst. 1 obou napadených nařizenı rozřřila úvodní cla na dovoz směsí ? B20 ze Spojených států (dále jen „rozřřená cla“).
- 45 Rozřřenými cly byla cla definovaná v čl. 1 odst. 2 každého z obou úvodních nařizenı (viz bod 26 výše), stanovená pro tři kategorie podniků, na něž se odkazuje v bodech 19 až 21 výše.
- 46 V souladu s čl. 2 odst. 2 každého z napadených nařizenı se výběr rozřřených cel prováděl zpětně od data zaevidování dovozu směsí ≤ B20, jež se stalo povinným dne 13. srpna 2010 (viz bod 31 výše).
- 47 Ze spisu vyplývá, že na žalobkyni se vztahovaly se zpětnou účinností sazby stanovené pro třetí kategorii podniků (viz bod 21 výše), počınaje dnem zaevidování určitých dovozů uskutečněných před přijetím napadených nařizenı.
- 48 Dopisem ze dne 6. května 2011 Komise odpověděla na podání žalobkyně ze dne 28. března 2011 připomenuté v bodě 33 výše.

49 Dopisem ze dne 20. června 2011 vyjádřila žalobkyně Komisi svůj nesouhlas s výsledkem řízení o obcházení. Uvedla rovněž, že proti napadeným nařízením zamýšlí podat žalobu k Tribunálu a navrhla uspořádání schůzky s Komisí k prodiskutování možnosti, že jí bude uděleno buď individuální zacházení jakožto novému vývozci podle čl. 11 odst. 4 základního antidumpingového nařízení a článku 20 základního antisubvenčního nařízení, anebo částečné osvobození od rozšířených cel, jež považovala za nadměrná. Tato schůzka se konala dne 15. července 2011. Komise žádostem žalobkyně nevyhověla.

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

- 50 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 21. července 2011 podala žalobkyně tuto žalobu.
- 51 Podáními došlými kanceláři Tribunálu dne 3. října a 11. listopadu 2011 podaly Komise a EBB návrh na vstup do řízení v projednávané věci jako vedlejší účastnice na podporu návrhových žádání Rady.
- 52 Usnesením ze dne 22. listopadu 2011 předseda čtvrtého senátu Tribunálu návrhu Komise na vstup do řízení vyhověl.
- 53 Dopisem ze dne 24. listopadu 2011 položil Tribunál na základě organizačních procesních opatření podle článku 64 svého jednacího řádu písemně otázky žalobkyni, Radě a Komisi a vyzval je, aby na ně postupně odpověděly v replice, duplice a ve vyjádření vedlejší účastnice. Tribunál rovněž vyzval Radu k předložení určitých dokumentů. Účastnice řízení tato vyjádření předložily a na tato organizační procesní opatření odpověděly ve stanovené lhůtě.
- 54 Usnesením ze dne 9. února 2012 vyhověl předseda čtvrtého senátu Tribunálu návrhu EBB na vstup do řízení jako vedlejší účastnice.
- 55 Dopisem ze dne 13. února 2012 položil Tribunál na základě organizačních procesních opatření podle článku 64 jednacího řádu písemně otázky EBB, a vyzval ji, aby na ně odpověděla ve svém vyjádření vedlejší účastnice. EBB toto vyjádření předložila a na otázky odpověděla ve stanovené lhůtě.
- 56 Rada požádala dne 26. března a žalobkyně dne 5. června 2012 o to, aby určité důvěrné skutečnosti obsažené v duplice a ve vyjádření ke spisu EBB jako vedlejší účastnice, jakož i v některých přílohách byly vyloučeny ze sdělování EBB. Pro účely tohoto sdělování pořídily nedůvěrné znění těchto různých procesních podkladů. Sdělování zmíněných podkladů EBB bylo omezeno na toto nedůvěrné znění. EBB nepodala v tomto ohledu žádné námítky.
- 57 Jelikož se dva členové senátu nemohli účastnit jeho zasedání, předseda Tribunálu určil na základě čl. 32 odst. 3 jednacího řádu dva jiné soudce, aby byl senát doplněn.
- 58 Na základě zprávy soudce zpravodaje se Tribunál rozhodl zahájit ústní část řízení a v rámci organizačních procesních opatření stanovených v článku 64 jednacího řádu položil všem účastníkům písemnou formou určité otázky. Tribunál vyzval rovněž EBB k předložení určitých dokumentů. Účastníci řízení ve stanovené lhůtě odpověděli na tyto otázky a předložili tyto dokumenty.
- 59 Řeči účastníků řízení a jejich odpovědi na ústní otázky položené Tribunálem byly vyslechnuty na jednání konaném dne 14. května 2013.
- 60 Žalobkyně navrhla, aby Tribunál:
- zrušil článek 2 obou napadených nařízeních v rozsahu, v němž se tato ustanovení týkají žalobkyně;
 - uložil Radě náhradu nákladů řízení.

61 Rada navrhla, aby Tribunál:

- zamítl žalobu;
- uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

62 Na jednání Rada kromě toho navrhla, aby byla žaloba prohlášena za nepřipustnou.

63 Komise navrhla, aby Tribunál:

- zamítl žalobu;
- uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

64 EBB navrhla, aby Tribunál:

- zamítl žalobu;
- uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

1. K přípustnosti

65 Rada na jednání zpochybnila přípustnost žaloby, aniž formálně vznesla námitku nepřipustnosti ve smyslu článku 114 jednacího řádu, uvádějíc, že žalobkyně nebyla osobně dotčena napadenými nařízeními ve smyslu čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU.

66 V tomto ohledu Rada zdůraznila, že žalobkyně není výrobcem bionafty, ale obchodníkem srovnatelným s dovozcem. Rada v tomto ohledu poznamenala, že žalobkyně ani během obou řízení o obcházení, ani před Tribunálem neuvedla, že vyrábí bionaftu. Naopak v bodě 46 repliky připustila, že ani ona ani její dceřiné společnosti nemají zařízení na výrobu bionafty. Podle rozsudku Tribunálu ze dne 19. dubna 2012, Würth a Fasteners (Shenyang) v. Rada (T-162/09, nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí) se však dovozci nebo obchodníci, jako je žalobkyně, nacházeli v postavení, jež se lišilo od postavení výrobců, a nebylo možné mít za to, že jsou osobně dotčeni nařízením ukládajícím antidumpingová nebo vyrovnávací cla, a to ani v případě účasti na postupu, který vedl k přijetí tohoto nařízení.

67 V odpověď na ústní otázku Tribunálu Rada upřesnila, že nezpochybnila přípustnost žaloby v písemné části řízení, neboť rozsudek Würth a Fasteners (Shenyang) v. Rada, bod 66 výše, nebyl v této fázi ještě vydán. Rada však uvedla, že aktivní legitimace strany jednat před Tribunálem je otázkou veřejného pořádku, kterou musí Tribunál vznést bez návrhu.

68 Na jednání žalobkyně požádala Tribunál, aby odmítl výhrady Rady ohledně přípustnosti žaloby. Žalobkyně uvedla, že není dovozcem, ale vývozcem dotčeného výrobku, což Rada sama uznala v bodě 66 odůvodnění napadeného antidumpingového nařízení. Žalobkyně dále upřesnila, že nevyrábí čistou bionaftu (B100), ani směsi B99,9, že však jakožto rafinérie tyto výrobky nakupuje a následně je ředí minerální naftou, a tak připravuje směsi o nižší koncentraci, které vyváží. Žalobkyně je tudíž částečně výrobcem a částečně vývozcem směsí bionafty. Žalobkyně rovněž uvedla, že se zúčastnila obou řízení o obcházení a že byla v napadených nařízeních výslovně zmiňována. Konečně žalobkyně uvedla, že Rada přípustnost žaloby zpochybnila v pozdní fázi řízení.

- 69 Podle čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU „[k]aždá fyzická nebo právnická osoba může za podmínek uvedených v prvním a druhém pododstavci podat žalobu proti aktům, které jsou jí určeny nebo které se jí bezprostředně a osobně dotýkají, jakož i proti právním aktům s obecnou působností [proti nařizovacím aktům], které se jí bezprostředně dotýkají a nevyžadují přijetí prováděcích opatření“.
- 70 Je třeba připomenout, že kritérium, zakotvené v čl. 263 čtvrtém pododstavci SFEU, podle něhož je žaloba fyzické nebo právnické osoby proti rozhodnutí, jež jí není určeno, přípustná pouze za předpokladu, že je tímto rozhodnutím bezprostředně a osobně dotčena, představuje nepominutelnou podmínku řízení, kterou mohou soudy Unie kdykoli přezkoumat i bez návrhu (usnesení Soudního dvora ze dne 5. července 2001, Conseil national des professions de l'automobile a další v. Komise, C-341/00 P, Recueil, s. I-5263, bod 32, a rozsudek Soudního dvora ze dne 29. listopadu 2007, Stadtwerke Schwäbisch Hall a další v. Komise, C-176/06 P, nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 18).
- 71 Z článku 13 odst. 1 prvního pododstavce základního antidumpingového nařízení a z čl. 23 odst. 1 základního antisubvenčního nařízení vyplývá, že úpravy rozšíření cel v případě obcházení mají za následek pouze rozšíření oblasti působnosti obou úvodních nařízení. Nařízení rozšiřující antidumpingové nebo vyrovnávací clo má tudíž stejné právní účinky ohledně podniků, jimž je ukládáno takto rozšířené clo, jako nařízení stanovící konečné clo ohledně podniků, jimž je ukládáno toto clo (v tomto smyslu viz rozsudek Tribunálu ze dne 26. září 2000, Büchel v. Rada a Komise, T-74/97 a T-75/97, Recueil, s. II-3067, bod 52).
- 72 V projednávané věci Rada nepochybně, že je žalobkyně bezprostředně dotčena napadenými nařízeními. Celní orgány členských států jsou totiž povinny vybrat cla rozšířená napadenými nařízeními z dovozu směsí ≤ B20 ze Spojených států, aniž mají jakoukoli posuzovací pravomoc (v tomto smyslu viz rozsudek Tribunálu ze dne 25. září 1997, Shanghai Bicycle v. Rada, T-170/94, Recueil, s. II-1383, bod 41).
- 73 Co se týče podmínky vyžadující osobní dotčení, je třeba připomenout, že ačkoli platí, že ohledně kritérií čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU, mají nařízení ukládající antidumpingová cla a vyrovnávací cla svou povahou a rozsahem normativní charakter, jelikož se uplatní vůči všem dotčeným hospodářským subjektům, není nicméně vyloučeno, že se určitá ustanovení těchto nařízení mohou osobně dotýkat určitých hospodářských subjektů (rozsudek Soudního dvora ze dne 21. února 1984, Allied Corporation a další v. Komise, 239/82 a 275/82, Recueil, s. 1005, bod 11; rozsudky Tribunálu ze dne 20. června 2000, Euromin v. Rada, T-597/97, Recueil, s. II-2419, bod 43, a ze dne 28. února 2002, BSC Footwear Supplies a další v. Rada, T-598/97, Recueil, s. II-1155, bod 43).
- 74 Soud Unie měl za to, že se určitá ustanovení nařízení ukládajících antidumpingová cla a vyrovnávací cla mohou osobně dotýkat těch z výrobců a vývozců dotčeného produktu, kteří byli na základě údajů týkajících se jejich obchodní činnosti shledáni odpovědnými za dumpingové praktiky. Tak je tomu obecně v případě vyrábějících a vyvážejících podniků, jež mohou prokázat, že byly identifikovány v aktech Komise a Rady, anebo dotčeny přípravnými šetřeními (v tomto smyslu viz rozsudek Allied Corporation a další v. Komise, bod 73 výše, body 11 a 12, a rozsudek Tribunálu Euromin v. Rada, bod 73 výše, bod 45, a rozsudek ze dne 19. září 2001, Mukand a další v. Rada, T-58/99, Recueil, s. II-2521, bod 21).
- 75 V projednávané věci Rada v napadených nařízeních uznala, že žalobkyně je výrobcem. Rada totiž v bodech 52 a 54 odůvodnění napadeného antisubvenčního nařízení a v bodech 57 a 59 odůvodnění napadeného antidumpingového nařízení uvedla, že žalobkyně tvoří součást skupiny pěti „výrobců bionafty nebo směsí bionafty ve Spojených státech“, kteří spolupracovali v rámci obou řízení o obcházení. Jak vyplývá z bodu 46 repliky a upřesnění podaných žalobkyní na jednání, žalobkyně a její dceřiné společnosti se nepodílejí na procesu výroby čisté bionafty (B100) nebo směsi B99,9, ale

tyto výrobky nakupují od výrobců a od třetích osob a následně je mísí s minerální naftou k přípravě směsí bionafty s nižší koncentrací, jež vyvázejí. Žalobkyně rovněž nakupuje směsi bionafty od třetích osob. Je tudíž třeba konstatovat, že žalobkyně je zčásti výrobcem a zčásti vývozcem směsí bionafty.

- 76 Rovněž je třeba uvést, že úloha žalobkyně v rámci obou řízení o obcházení byla významná. Rada totiž v bodě 52 odůvodnění napadeného antisubvenčního nařízení a v bodě 57 odůvodnění napadeného antidumpingového nařízení uvedla, že mezi těmito pěti výrobci bionafty usazenými ve Spojených státech, kteří spolupracovali, byla žalobkyně jediným subjektem, který v průběhu období šetření v řízeních o obcházení vyvázel do Unie směsi \leq B20 pocházející ze Spojených států (viz bod 35 výše). Rada v bodě 61 odůvodnění napadeného antisubvenčního nařízení a v bodě 66 odůvodnění napadeného antidumpingového nařízení uznala, že vývozy žalobkyně představovaly „významnou část“ všech vývozu směsí \leq B 96,5 ze Spojených států zjištěných v průběhu tohoto období. Rada nezpochybňuje skutečnost, že žalobkyně v průběhu obou řízení o obcházení plně spolupracovala s orgány, přičemž poskytla údaje týkající se její obchodní činnosti, a že tyto údaje byly zohledněny při stanovení rozsahu působnosti napadených nařízení. Konečně je třeba uvést, že Rada v bodě 77 odůvodnění napadeného antisubvenčního nařízení a v bodě 82 odůvodnění napadeného antidumpingového nařízení výslovně odmítla žádosti o osvobození podané žalobkyní podle čl. 23 odst. 6 základního antisubvenčního nařízení, popř. čl. 13 odst. 4 základního antidumpingového nařízení.
- 77 Za těchto okolností, vzhledem ke kritériím vycházejícím z judikatury, jako jsou ta, jež jsou připomenuta v bodě 74 výše, není pochyb o tom, že žalobkyně je napadenými nařízeními osobně dotčena.
- 78 Výhrady formulované Radou na jednání stran aktivní legitimace žalobkyně je tudíž třeba odmítnout a prohlásit žalobu za přípustnou.

2. K věci samé

- 79 Žalobkyně se na podporu své žaloby dovolává čtyř důvodů. Podle prvního žalobního důvodu Rada porušila základní antidumpingové a antisubvenční nařízení, jakož i zásadu právní jistoty a dopustila se zneužití pravomoci tím, že prostřednictvím obou řízení o obcházení rozšířila úvodní cla. Druhý žalobní důvod vychází z existence zjevně nesprávných posouzení skutkového stavu týkajícího se žalobkyně. Třetí žalobní důvod vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění. Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení zásad zákazu diskriminace a řádné správy.

K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení základního antidumpingového a antisubvenčního nařízení a zásady právní jistoty, jakož i zneužití pravomoci rozšířením úvodních cel prostřednictvím řízení o obcházení

- 80 V rámci prvního žalobního důvodu žalobkyně popírá, že směsi $>$ B20 a $>$ B20 mohou být považovány za „mírně upravené obdobné výrobky“ ve smyslu čl. 13 odst. 1 základního antidumpingového nařízení a čl. 23 odst. 1 základního antisubvenčního nařízení, a tvrdí, že došlo k porušení zmíněných nařízení a právní jistoty, jakož i ke zneužití pravomoci.
- 81 Tento žalobní důvod se v podstatě dělí na dvě části.
- 82 V rámci první části žalobkyně trvá na tom, že existovaly rozdíly mezi jednak směsmi $>$ B20, a jednak směsmi $>$ B20, jakož i na vyloučení naposled uvedených směsí z oblasti působnosti obou úvodních nařízení.

83 V rámci druhé části žalobkyně zpochybňuje existenci změny dotčeného výrobku ve smyslu čl. 13 odst. 1 základního antidumpingového nařízení a čl. 23 odst. 1 a odst. 3 písm. a) základního antisubvenčního nařízení vzhledem ke skutečnosti, že směsi B20 existovaly vždy a nebyly zvlášť vytvořeny k tomu, aby bylo možno vyhnout se clům.

K první části prvního žalobního důvodu, týkajícího se rozdílů mezi směsmi $> B20$ a směsmi $\leq B20$ a výslovného vyloučení uvedených směsí z úvodních nařízení

84 V rámci první části prvního žalobního důvodu žalobkyně uvádí v podstatě čtyři výtky.

85 Zprv má žalobkyně za to, že rozdíl mezi směsmi $> B20$ a $\leq B20$ brání tomu, aby tyto směsi mohly být považovány za „mírně upravený obdobný výrobek“ ve smyslu čl. 13 odst. 1 základního antidumpingového nařízení a čl. 23 odst. 1 základního antisubvenčního nařízení v porovnání se směsmi $> B20$.

86 Zadruhé žalobkyně uvádí, že právní rámec neumožňuje orgánům Unie rozšířit prostřednictvím řízení o obcházení definici výrobku dotčeného antidumpingovým nebo vyrovnávacím clem, a to tím spíše jedná-li se jako v projednávané věci o výrobky, jež byly výslovně vyňaty z původní definice dotčeného výrobku a obdobného výrobku. Za těchto podmínek rozšíření úvodních cel na směsi $\leq B20$ dovezené žalobkyní porušuje základní antidumpingové a antisubvenční nařízení a zásadu právní jistoty.

87 Zatřetí žalobkyně tvrdí, že se orgány Unie dopustily zneužití pravomoci, jelikož úvodní cla rozšířily prostřednictvím obou řízení o obcházení namísto toho, aby provedly nové šetření týkající se dovozu směsí $\leq B20$. Žalobkyně ve své replice dodává, že Komise měla přinejmenším zahájit postup prozatímního přezkumu ve smyslu čl. 11 odst. 3 základního antidumpingového nařízení a článku 19 základního antisubvenčního nařízení.

88 Začtvrté žalobkyně uvádí, že rozšíření úvodních cel prostřednictvím obou řízení o obcházení ji zbavilo procesních práv přiznaných základním antidumpingovým a základním antisubvenčním nařízením. V tomto ohledu žalobkyně v replice uvádí, že byla zejména zbavena možnosti získat individuální sazby a že výpočet dumpingu provedený Komisí v napadených nařízeních a potvrzený Radou byl příliš zjednodušený. Podle ní Komise neměla k dispozici dostatečné údaje ohledně směsí $\leq B20$, aby mohla provést správné posouzení tržních podmínek a dumpingového rozpětí. V odpovědi na vyjádření EBB jako vedlejšího účastníka žalobkyně tvrdí, že jednak neprováděla dumping, a podpory, které obdržela, byly mnohem nižší než částky, jichž se dovolávala EBB, a jednak nebyla zkoumána újma způsobená průmyslu v Unii. Na jednání žalobkyně opětovně tvrdila, že její dovozy nemařily vyrovnávací účinek úvodních cel.

89 Rada podporovaná Komisí a EBB argumenty žalobkyně odmítá.

90 Na úvod je třeba uvést, že žalobkyně nezpochybňuje, že Komise a Rada ohledně ní dodržovaly procesní práva stanovená v rámci řízení o obcházení článkem 13 základního antidumpingového nařízení a článkem 23 základního antisubvenčního nařízení. Zástupným tvrzením o porušení svých procesních práv uplatněným v rámci čtvrtého žalobního důvodu si žalobkyně ve skutečnosti stěžuje na nezahájení nových řízení, v jejichž průběhu by bývala mohla získat individuální sazby stanovené na základě přesného výpočtu dumpingového rozpětí, subvence a újmy přičitatelné dotčeným dovozům. Čtvrtý žalobní důvod je tedy pouze důsledkem třetího žalobního důvodu, vycházejícího ze zneužití pravomoci.

91 Ostatně je třeba konstatovat, že kritika přednesená žalobkyní v rámci čtvrté výtky ohledně způsobu, jimž Komise vymezila dumping, újmu a maření vyrovnávacích účinků úvodních cel, byla dovolávána pouze v replice, v jejím vyjádření ke spisu EBB jako vedlejší účastnice a na jednání. Jak žalobkyně přiznala na jednání, žaloba nezpochybňuje posouzení provedená Radou v napadených nařízeních,

podle nichž byly dovozy směsí ≤ B20 předmětem dumpingu a mařily vyrovnávací účinky úvodních cel. Tyto argumenty žalobkyně tudíž musí být považovány za nový žalobní důvod nepřijatelný v důsledku prodloužení podle čl. 48 odst. 2 jednacího řádu.

- 92 Co se týče analýzy tří dalších výtek, je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury mají orgány Unie v oblasti opatření na ochranu obchodu značnou posuzovací pravomoc z důvodu složitosti ekonomické, politické a právní situace, kterou musí přezkoumat (viz rozsudek Tribunálu ze dne 28. října 2004, *Shanghai Teraoka Electronic v. Rada*, T-35/01, Sb. rozh. s. II-3663, bod 48 a citovaná judikatura). Z toho plyne, že kontrola posouzení orgánů prováděná soudy Unie se musí omezit na ověření dodržování procesních pravidel, věcné správnosti skutkových zjištění, na základě kterých byla učiněna zpochybňovaná volba, a na ověření, zda nedošlo ke zjevně nesprávnému posouzení těchto skutkových zjištění nebo ke zneužití pravomoci (viz výše uvedený rozsudek *Shanghai Teraoka Electronic v. Rada*, bod 49 a citovaná judikatura).
- 93 Nejprve je třeba zkoumat první výtku žalobkyně. Za předpokladu, že by Tribunál měl na základě objektivní analýzy podstatných vlastností dotčených směsí za to, že se orgány Unie dopustily zjevně nesprávného posouzení, když dospěly k závěru, že směsí > B20 dovezené žalobkyní představovaly mírnou změnu směsí > B20, bylo by totiž třeba žalobě vyhovět bez zkoumání dalších výtek a žalobních důvodů. Naopak za předpokladu, že by bylo třeba mít za to, že napadená nařízení nejsou stížena takovýmto zjevně nesprávným posouzením, by bylo třeba dále zkoumat, zda Komise mohla zahájit řízení o obcházení ohledně dovozů žalobkyně, třebaže směsí > B20 byly výslovně vyloučeny z oblasti působnosti obou úvodních nařízení, aniž se dopustila zneužití pravomoci a porušila základní antidumpingové a antisubvenční nařízení a zásadu právní jistoty.

– K základním vlastnostem směsí > B20 a > B20

- 94 Žalobkyně uvádí, že směsí bionafty o nižší koncentraci, zejména směsí < B15, které vyvážela do Unie, netvoří součást téhož trhu jako směsí s vyšší koncentrací a mají jiné vlastnosti. Na podporu tohoto předpokladu předkládá tři soubory argumentů. První soubor argumentů se týká zvláštností trhu s bionaftou ve Spojených státech. Druhý se týká objektivních rozdílů mezi směsmi v závislosti na jejich obsahu bionafty. Třetí vychází ze skutečnosti, že Komise uznala, že směsí > B20 a ≤ B20 jsou různé, jelikož odmítla přiznat žalobkyni individuální zacházení jakožto novému vývozci ve smyslu čl. 11 odst. 4 základního antidumpingového nařízení a článku 20 základního antisubvenčního nařízení.
- 95 Rada podporovaná Komisí a EBB vyvrací argumenty žalobkyně.
- 96 Vzhledem k rozsáhlé posuzovací pravomoci, kterou mají orgány Unie v oblasti opatření na ochranu obchodu (viz bod 92 výše), bude třeba zkoumat, zda žalobkyně prokázala, že se Rada dopustila zjevně nesprávného posouzení, když měla za to, že směsí ≤ B20 vyvážené žalobkyní představovaly mírnou změnu dotčeného výrobku, a tudíž tyto směsí mohly být považovány za „mírně upravený obdobný výrobek“ v porovnání se směsmi > B20 vykazujícími „stejně základní vlastnosti“ ve smyslu čl. 13 odst. 1 základního antidumpingového nařízení a čl. 23 odst. 1 a odst. 3 písm. a) základního antisubvenčního nařízení. Za tímto účelem Tribunál přezkoumá uvedené tři soubory argumentů žalobkyně, nicméně však v jiném pořadí, než ve kterém byly předloženy.
- 97 Co se zaprvé týče objektivních rozdílů mezi směsmi v závislosti na jejich obsahu bionafty, žalobkyně především uvádí, že podle průmyslu minerálních olejů, je pro rozhodnutí, zda musí být směsí bionafty klasifikovány jako minerální či ropné výrobky nebo jako výrobky chemické, určujícím faktorem obsah bionafty. Rovněž kombinovaná nomenklatura rozlišuje podle složení směsí a jejího obsahu bionafty. Číslo KN 2710 tak, jak je vymezeno v kombinované nomenklatuře, se například v kapitole o minerálních olejích netýká směsí > B30. I sama žalobkyně ve svých smlouvách a fakturách užívá různé popisy v závislosti na procentním podílu bionafty.

- 98 Poté žalobkyně uvádí, že z logistického hlediska příloha II Mezinárodní úmluvy o zabránění znečišťování z lodí (Marpol) ze dne 2. listopadu 1973 klasifikuje směsi obsahující 15 % nebo více bionafty (dále jen „směsi \geq B15“) jako chemické výrobky, jež musí být přepravovány ve zvláštních plavidlech, na rozdíl od směsí $<$ B15, jež jsou považovány za minerální či ropné produkty. Proto podle žalobkyně přinejmenším část směsí \leq B20, tzn. směsí $<$ B15, které vyvážela, vykazují rozdíly oproti směsím $>$ B20. Žalobkyně rovněž uvádí, že doba skladování je omezenější pro směsi s vyšší koncentrací bionafty a že čistá bionafta a směsi B99,9 proto musí být skladovány ve zvláštních nádržích pro „fatty acid methyl esters“ (metylestery mastných kyselin, dále jen „FAME“), jež jsou menší a dražší než nádrže používané pro směsi s nižší koncentrací bionafty. Žalobkyně dodává, že k dosažení směsí B7 a B5 je snazší pokračovat v ředění směsi s nižší koncentrací než směsi s vyšší koncentrací.
- 99 Konečně žalobkyně v replice uvádí, že směsi s vyšší koncentrací bionafty nemají ani stejná konečná použití ani stejný výkon ani stejnou účinnost jako směsi s nižší koncentrací bionafty.
- 100 V tomto ohledu je třeba především uvést, že obchodní klasifikace, kterou průmysl přiděluje dotčeným výrobkům, a klasifikace vyplývající z kombinované nomenklatury mají formální povahu a nutně neznamenají, že výrobky, jež jsou předmětem těchto různých klasifikací, nemají stejné základní vlastnosti ve smyslu čl. 13 odst. 1 druhého pododstavce základního antidumpingového nařízení a čl. 23 odst. 3 písm. a) základního antisubvenčního nařízení (viz bod 3 výše). Jak správně uvádí Rada, určité praktiky obcházení mají za cíl právě vývoz mírně pozměněného výrobku, který nespadá pod konkrétní číslo kombinované nomenklatury, na něž se vztahují úvodní cla.
- 101 Zadruhé je třeba uvést, že s výjimkou argumentů vycházejících z předpisů námořní přepravy neodkazují argumenty žalobkyně týkající se rozdílů mezi směsmi z hlediska logistiky na konkrétní procentní podíly bionafty obsažené ve směsích. Tyto argumenty poukazují na rozdíly mezi směsmi o silné nebo slabé koncentraci, ale neřeší zásadní otázku pro zjištění, zda směsi \leq B20 mají ve smyslu dotčených antidumpingových a antisubvenčních právních předpisů stejné základní vlastnosti jako směsi $>$ B20.
- 102 Co se týče argumentů vycházejících z právních předpisů v oblasti námořní přepravy, je třeba uvést, že jediný rozdíl v zařazení směsí \geq B15 a $<$ B15 v Marpol se sám o sobě netýká základních fyzikálních, chemických a technických vlastností ani komerčního použití směsí \leq B20. Navíc je třeba uvést, že dotčené námořní právní předpisy nerozlišují podle procentního podílu 20 %, který je jádrem projednávaného sporu, ale podle procentního podílu 15 %.
- 103 Zatřetí žalobkyně ničím nepodpořila tvrzení obsažené v její replice, že směsi se silnou koncentrací nemají stejný výkon ani stejnou účinnost jako směsi se slabou koncentrací. Co se týče užívání směsí podle jejich koncentrace, žalobkyně nepochybně, že postupy spočívající v ředění minerální nafty bionaftou jsou z technologického hlediska poměrně jednoduché. Žalobkyně nepochybně ani skutečnost, že směsi $<$ B15, které vyvážela, byly stejně jako směsi $>$ B20 určeny k dalšímu mísení s minerální naftou s cílem vyrobit pohonné hmoty v Unii. Jak směsi B99,9, jež byly nejvíce dotčeny úvodními cly, tak směsi $<$ B15 vyvážené žalobkyní musely být dále zpracovány k získání poměrů, jež odpovídají směsím schváleným k prodeji konečným spotřebitelům v Unii, tzn. směsím B7 a B5 (viz bod 36 výše). Z toho plyne, že všechny dovozy směsí bionafty musí být podrobeny témuž zpracování, jsou zacíleny na tutéž konečnou poptávku, a tudíž způsobují újmu témuž evropskému průmyslovému odvětví.
- 104 Co se zadruhé týče zvláštností trhu s bionaftou ve Spojených státech, je mezi účastníky řízení nesporné, že všechny naftové motory mohou pracovat se směsmi \leq B20 při zachování záruky výrobců automobilů, takže tyto směsi jsou prodávány přímo spotřebitelům ve Spojených státech (viz bod 14 výše). Žalobkyně však dostatečně nevysvětlila, čím mohlo toto konstatování samo o sobě zabránit Radě a Komisi v přijetí názoru, že směsi \leq B20, které vyvážela, byly v porovnání se směsmi $>$ B20 „mírně upravenými obdobnými výrobky“. V každém případě tato zvláštnost trhu ve Spojených státech nemá vliv na zjištění Rady obsažené v bodě 65 odůvodnění napadeného antisubvenčního nařízení

a v bodě 70 odůvodnění napadeného antidumpingového nařízení, podle něhož si základní fyzikální, chemické a technické vlastnosti směsí > B20 a tytéž vlastnosti směsí ≤ B20 byly dostatečně podobné k tomu, aby mohly být podrobeny stejným postupům ředění a stát se vhodnými pro konečnou spotřebu v Unii (viz bod 37 výše).

105 Co se zatřetí a za poslední týče odmítnutí Komise přiznat žalobkyni individuální zacházení jakožto novému vývozci ve smyslu čl. 11 odst. 4 základního antidumpingového nařízení a ve smyslu článku 20 základního antisubvenčního nařízení, jedná se o právní úvahy, které nemohou mít žádný dopad na technická zjištění obsažená v předchozím bodě. Podle těchto ustanovení je totiž přezkum týkající se nového vývozce omezen pouze na subjekty, jež začínají dovážet výrobek uvedený v antidumpingovém nebo antisubvenčním nařízení po přijetí těchto nařízení. V projednávané věci se však žádné z obou úvodních nařízení netýkalo směsí ≤ B20. Tato okolnost však nemůže poskytnout odpověď na otázku, zda mohou být tyto směsi považovány za „mírně upravené obdobné výrobky“ v porovnání se směsmi > B20.

106 Z předchozích úvah vyplývá, že žalobkyně neprokázala, že se Rada dopustila zjevně nesprávného posouzení, když dospěla k závěru, že směsi ≤ B20 vyvážené žalobkyní představovaly mírnou změnu dotčeného výrobku, a že tyto směsi tudíž mohly být považovány za „mírně upravený obdobný výrobek“ v porovnání se směsmi > B20, jelikož vykazovaly „stejně základní vlastnosti“ ve smyslu čl. 13 odst. 1 základního antidumpingového nařízení a čl. 23 odst. 1 a odst. 3 písm. a) základního antisubvenčního nařízení.

107 První výtka žalobkyně musí být tudíž zamítnuta.

– K výslovnému vyloučení směsí ? B20 z úvodních nařízení

108 Žalobkyně uvádí, že původní definice dotčeného výrobku a obdobného výrobku mají rozhodující význam pro zjišťování, zda byla obcházena úvodní cla a zda tato cla musí zůstat konzistentní. Řízení o obcházení ani zásada právní jistoty neumožňují orgánům Unie rozšířit původní definici dotčeného výrobku; zejména to nelze učinit v případě, kdy se rozšíření týká výrobku, který byl výslovně vyloučen ze zmíněné definice dotčeného výrobku a definice obdobného výrobku. Rozsudek Tribunálu ze dne 10. září 2008, JSC Kirovo-Chepetsky Khimichesky Kombinat v. Rada (T-348/05, nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí) tyto zásady potvrzuje.

109 Rada podporovaná Komisí a EBB zpochybňuje argumenty žalobkyně.

110 V tomto ohledu je třeba především uvést, že řízení o obcházení stanovená čl. 13 odst. 1 základního antidumpingového nařízení a čl. 23 odst. 1 základního antisubvenčního nařízení se týkají právě těch výrobků, které nebyly formálně zahrnuty do původní definice dotčeného výrobku a obdobného výrobku, které však představují „mírně upravené obdobné výrobky“, jelikož sdílejí tytéž „základní vlastnosti“ jako výrobky zahrnuté do původní definice. Při rozšíření úvodních cel na směsi ≤ B20 tedy Rada jednala v souladu s cíli těchto ustanovení.

111 Co se zadruhé týče rozsudku JSC Kirovo-Chepetsky Khimichesky Kombinat v. Rada, bod 108 výše, jsou jím oproti tomu, co tvrdí žalobkyně, tyto zásady potvrzovány. Tento rozsudek se totiž netýká řízení o obcházení, ale postupu částečného prozatímního přezkumu ve smyslu čl. 11 odst. 3 základního antidumpingového nařízení. V rámci tohoto přezkumného postupu Rada rozšířila původní definici dotčeného výrobku s cílem uložit cla, o která se jedná, na výrobky obsahující jakožto přísadu původně dotčený výrobek. Tribunál měl za to, že Rada nemohla pozměnit původní definici dotčeného výrobku v rámci postupu prozatímního přezkumu ve smyslu čl. 11 odst. 3 základního antidumpingového nařízení tak, aby zahrnovala nové výrobky, na které se nevztahovalo původní nařízení (rozsudek JSC Kirovo-Chepetsky Khimichesky Kombinat v. Rada, bod 108 výše, body 61 až 65). Tribunál uvedl, že orgány Unie naopak měly zkoumat, zda nové výrobky obsahující dotčený výrobek jakožto přísadu

mohly být považovány za „mírně upravené obdobné výrobky“ ve smyslu čl. 13 odst. 1 základního antidumpingového nařízení. Dospěl k závěru, že Rada nemohla obejít požadavek šetření podle tohoto naposled uvedeného ustanovení cestou změny definice dotčeného výrobku v rámci uplatnění čl. 11 odst. 3 základního antidumpingového nařízení (rozsudek JSC Kirovo-Chepetsky Khimichesky Kombinat v. Rada, bod 108 výše, body 66 až 70).

- 112 Co se zatřetí týče výslovného vyloučení směsí \leq B20 z obou úvodních nařízení, je třeba uvést, že na rozdíl od toho, co navrhuje žalobkyně ve své replice a v odpovědi na vyjádření Komise jako vedlejší účastníce, toto vyloučení nevycházelo z rozdílů týkajících se základních fyzikálních, chemických a technických vlastností dotčených směsí ani ze situace v Unii.
- 113 Jak je uvedeno v bodech 13 až 15 a 25 výše, vyloučení směsí \leq B20 z oblasti působnosti obou úvodních nařízení bylo odůvodněné pouze zvláštností trhu ve Spojených státech, kde byly směsi \leq B20, na rozdíl od směsí $>$ B20, určeny k přímému prodeji spotřebitelům, a tudíž nebyly vyváženy. Toto zjištění vedlo Radu ke stanovení hranice na úrovni směsí $>$ B20, aby „byla načrtnuta jasná dělicí čára a nedošlo k záměně mezi výrobky, trhy a různými stranami [ve Spojených státech]“ (bod 33 odůvodnění úvodního antidumpingového nařízení a bod 34 odůvodnění úvodního antisubvenčního nařízení).
- 114 Z toho jednak vyplývá, že přístup orgánů Unie co se týče základních vlastností směsí \leq B20 a $>$ B20 nebyl kontradiktorní, a že se tudíž žalobkyně v projednávané věci nemůže dovolávat porušení zásady právní jistoty.
- 115 Dále je třeba připomenout, že z důvodů uvedených v bodě 104 výše nebrání zvláštní podmínky trhu ve Spojených státech Komisi a Radě ve vyslovení názoru, že směsi \leq B20 vyvážené žalobkyní byly v porovnání se směsmi $>$ B20 „mírně upravenými obdobnými výrobky“ ve smyslu čl. 13 odst. 1 základního antidumpingového nařízení a čl. 23 odst. 1 a odst. 3 písm. a) základního antisubvenčního nařízení.
- 116 Za těchto podmínek vyloučení směsí \leq B20 z obou úvodních nařízení z důvodu zvláštností trhu ve Spojených státech nebrání tomu, aby Komise a Rada zahájily ohledně těchto směsí řízení o obcházení.
- 117 Druhý žalobní důvod žalobkyně tudíž musí být zamítnut.

– Ke zneužití pravomoci

- 118 Svou třetí výtkou žalobkyně tvrdí, že Komise a Rada nemohly rozšířit úvodní cla na dovozy směsí \leq B20 prostřednictvím řízení o obcházení, aniž se dopustily zneužití pravomoci, ale měly provést nová šetření týkající se těchto dovozů na základě článku 5 základního antidumpingového nařízení a článku 10 základního antisubvenčního nařízení. V replice žalobkyně dodává, že Komise měla provést přinejmenším přezkum z úřední povinnosti na základě čl. 11 odst. 3 základního antidumpingového nařízení a článku 19 základního antisubvenčního nařízení.
- 119 Rada podporovaná Komisí a EBB má za to, že argumenty žalobkyně nejsou opodstatněné. Kromě toho argument žalobkyně, podle něhož byla Komise povinna provést přinejmenším prozatímní přezkum, nebyl předložen v průběhu řízení o obcházení ani v žalobě. Tento argument je tudíž nepřijatelný. Žalobkyně byla Tribunálem vyzvána, aby se k této naposled uvedené záležitosti vyjádřila na jednání.
- 120 Je třeba připomenout, že akt je stížen zneužitím pravomoci pouze tehdy, ukáže-li se na základě objektivních, relevantních a shodujících se nepřímých důkazů, že byl přijat výlučně nebo přinejmenším v rozhodující míře za účelem dosažení jiných cílů, než jsou uváděné cíle, nebo vyhnout se postupu zvláště upravenému Smlouvou pro vyrovnání se s okolnostmi daného případu (viz rozsudek Tribunálu ze dne 8. července 1999, Vlaamse Televisie Maatschappij v. Komise, T-266/97, Recueil, s. II-2329, bod 131 a citovaná judikatura).

- 121 Jak vyplývá z bodu 106 výše, žalobkyně v projednávané věci neprokázala, že se Rada dopustila zjevně nesprávného posouzení, když dospěla k závěru, že směsi \leq B20 vyvážené žalobkyní představovaly mírnou změnu dotčeného výrobku ve smyslu čl. 13 odst. 1 základního antidumpingového nařízení a čl. 23 odst. 1 a odst. 3 písm. a) základního antisubvenčního nařízení. Rovněž vyloučení směsí \leq B20 z oblasti působnosti obou úvodních nařízení nebránilo Komisi a Radě zahájit ohledně dovozu žalobkyně obě řízení o obcházení (viz bod 116 výše).
- 122 Z toho plyne, že se Komise a Rada nevyhýbaly postupu zvlášť upravenému základním antidumpingovým a základním antisubvenčním nařízením, aby se bylo možno vyrovnat s okolnostmi projednávané věci.
- 123 Třetí výtku tudíž musí být zamítnuta, aniž je třeba zkoumat přípustnost argumentu žalobkyně týkajícího se povinnosti Komise zahájit namísto řízení o obcházení alespoň postup prozatímního přezkumu.
- 124 Vzhledem ke všem předchozím úvahám a skutečnostem je třeba první část prvního žalobního důvodu žalobkyně týkající se rozdílů mezi směsmi $>$ B20 a \leq B20 a výslovného vyloučení těchto směsí z obou úvodních nařízení zamítnout.

Ke druhé části prvního žalobního důvodu, vycházející z neexistence úpravy dotčeného výrobku

- 125 Žalobkyně uvádí, že směsi \leq B20 nebyly „mírně upravené“ ve smyslu čl. 13 odst. 1 základního antidumpingového nařízení a čl. 23 odst. 1 a odst. 3 písm. a) základního antisubvenčního nařízení, jelikož tyto směsi vždy existovaly a nebyly zvlášť vytvořeny, aby bylo možno se vyhnout uložení úvodních cel.
- 126 V tomto bodě je třeba společně s Radou konstatovat, že ustanovení základního antidumpingového a antisubvenčního nařízení týkající se řízení o obcházení neukládají, aby bylo prokázáno, že „mírně upravené obdobné výrobky“ ve smyslu těchto ustanovení byly zvlášť vytvořeny, aby bylo možno se vyhnout uložení úvodních cel.
- 127 V projednávané věci, jak vyplývá z bodů 13 až 15, 25 a 39 výše, směsi \leq B20 existovaly na trhu ve Spojených státech, ale nebyly vyváženy do Unie. Směsi \leq B20 začaly být dováženy do Evropy teprve po zavedení úvodních cel. Jelikož tyto směsi a směsi $>$ B20 vykazují velmi podobné základní fyzikální, chemické a technické vlastnosti a mají v Unii totožné použití (viz bod 104 výše), dospěla Rada v bodě 65 odůvodnění napadeného antisubvenčního nařízení a v bodě 70 odůvodnění napadeného antidumpingového nařízení ke správnému závěru, že směsi \leq B20 dovážené žalobkyní představovaly mírnou změnu dotčeného výrobku.
- 128 Proto je nutno druhou část prvního žalobního důvodu, a tudíž i první žalobní důvod v plném rozsahu zamítnut

Ke druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z existence zjevně nesprávných posouzení skutkového stavu týkajícího se žalobkyně

- 129 Druhý žalobní důvod, který upozorňuje na několik zjevně nesprávných posouzení, jichž se dopustila Rada, se skládá ze tří částí.
- 130 První část se týká zvrtnosti úpravy dotčeného výrobku a vychází ze zjištění, že směsi $>$ B20 již nemohou být zpracovány tak, aby se z nich po dovozu staly opět směsi $>$ B20.

131 V rámci druhé části žalobního důvodu žalobkyně zpochybňuje existenci změny obchodních toků ve smyslu čl. 13 odst. 1 základního antidumpingového nařízení a čl. 23 odst. 3 základního antisubvenčního nařízení.

132 V rámci třetí části žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že Rada správně neposoudila ekonomické odůvodnění, které předložila ohledně těchto dovozů směsí < B15.

K první části druhého žalobního důvodu, týkající se nemožnosti zpracovat směsi ? B20 tak, aby se z nich opět staly směsi > B20

133 Žalobkyně uvádí, že směsi ? B20 nemohou být zpracovány tak, aby se z nich opět staly směsi > B20, takže obcházení úvodních cel je ve skutečnosti nemožné. Napadená nařízení v důsledku toho, že se v nich tvrdí opak, obsahují zjevně nesprávná posouzení.

134 Rada podporovaná Komisí zpochybňuje argumenty žalobkyně.

135 Především je třeba poznamenat, že Rada v napadených nařízeních nikdy neuvedla, že směsi ≤ B20 mohou být – oproti tomu co tvrdí žalobkyně – zpracovány tak, aby se z nich opět staly směsi > B20.

136 Dále je třeba v souladu s názorem Rady uvést, že žalobkyně svým požadavkem, aby se upravený výrobek po dovozu znovu stal dotčeným výrobkem, přidává nové kritérium pro určení existence obcházení, jež není stanoveno základním antidumpingovým a základním antisubvenčním nařízením. Žalobkyně tudíž, jak se zdá, zaměňuje různé druhy obcházení, jež jsou vymezeny v těchto nařízeních. V projednávané věci se šetření týkalo mimo jiné dovozu „mírně upravených obdobných výrobků“ ve smyslu čl. 13 odst. 1 základního antidumpingového nařízení a čl. 23 odst. 1 a odst. 3 písm. a) základního antisubvenčního nařízení. Tento druh obcházení se liší od obcházení vymezeného čl. 13 odst. 2 základního antidumpingového nařízení, jež spočívá v dovozu dotčeného výrobku rozebraného na jednotlivé díly s úmyslem jej v Unii opětovně smontovat, a tak se vyhnout zaplacení cla ukládaného z kompletního výrobku.

137 Konečně, jak bylo uvedeno v bodě 104 výše, směsi ≤ B20 dovezené žalobkyní a směsi > B20 vykazují velmi podobné základní fyzikální, chemické a technické vlastnosti, jakož i shodné užití v Unii. Uvedená zjištění postačují, aby bylo možno zastávat názor, že tyto směsi představují „mírně upravené obdobné výrobky“ ve smyslu čl. 13 odst. 1 základního antidumpingového nařízení a čl. 23 odst. 1 základního antisubvenčního nařízení.

138 První část druhého žalobního důvodu tudíž musí být zamítnuta.

K druhé části druhého žalobního důvodu, týkající se neexistence změny obchodních toků

139 Žalobkyně tvrdí, že co se jí týče, nedošlo ke změně obchodních toků. Ani nezměnila jednání ani nepřestala dovážet výrobky dotčené úvodními cly, jelikož tyto výrobky nikdy nedovázela před přijetím obou úvodních nařízení. Nemůže tedy být obviňována z obcházení opatření, které se jí netýkalo.

140 Rada argumenty žalobkyně zpochybňuje.

141 Je třeba uvést, že oproti tomu, co tvrdí žalobkyně, čl. 13 odst. 1 základního antidumpingového nařízení a čl. 23 odst. 3 základního antisubvenčního nařízení nevyžaduje k prokázání existence změny obchodních toků, aby podniky, jichž se týká řízení o obcházení, již dříve dovážely výrobky zatížené úvodními cly. Takováto podmínka by značně a neodůvodněně zužovala oblast působnosti řízení o obcházení.

- 142 Cílem těchto postupů je totiž chránit průmysl Unie před určitými dovozy, nezávisle na totožnosti podniků podílejících se na těchto dovozech. Projednávaná věc se týká dovozu „mírně upravených obdobných výrobků“. Jedná se tedy o dovoz náhradních výrobků, jehož účelem je vyhnout se uložení úvodních cel, přičemž tyto produkty jsou nadále předmětem dumpingu nebo subvence, čímž způsobují újmu průmyslu Unie nebo maří vyrovnávací účinky úvodních cel. Orgány se tedy mohou k prokázání existence změny obchodních toků omezit na zjištění výskytu dovozu náhradních výrobků na úkor dovozu výrobků, na něž se vztahují úvodní cla, nezávisle na tom, zda byly nové dovozy uskutečněny podniky, jimž již byla uložena úvodní cla.
- 143 V projednávané věci je nesporné, že dovozy dotčeného výrobku prakticky ustaly po zavedení úvodních cel a současně započaly vývozy směsí \leq B20 ze Spojených států do Unie.
- 144 Za těchto podmínek Komise a Rada správně zjistily existenci změny obchodních toků mezi Spojenými státy a Unií v souladu s čl. 13 odst. 1 základního antidumpingového nařízení a čl. 23 odst. 3 základního antisubvenčního nařízení.
- 145 Druhá část druhého žalobního důvodu tudíž musí být zamítnuta.

K třetí části druhého žalobního důvodu, týkající se posouzení ekonomických odůvodnění předložených žalobkyní

- 146 Žalobkyně uvádí, že se Rada dopustila zjevně nesprávného posouzení, když ohledně ní dospěla k závěru, že k započítání vývozu směsí $<$ B15 nebyl dán postačující důvod či jiné ekonomické zdůvodnění než obcházení úvodních cel.
- 147 Žalobkyně v tomto ohledu připomíná, že činnost v odvětví bionafty zahájila teprve počátkem roku 2009 na podporu činností skupiny BP a uvádí, že se směsí $<$ B15 rozhodla dovážet do Unie z důvodů ekonomické povahy. Podle žalobkyně jí tento druh směsi zaprvé umožnil vyhnout se používání specializovaných plavidel, která jsou menší a dražší a jsou povinně užívána k námořní přepravě směsí \geq B15 podle Marpol (viz bod 98 výše) a přepravovat směsi v nesespecializovaných plavidlech, jež byly součástí její vlastní flotily nebo předmětem dlouhodobé smlouvy o přepravě. Zadruhé bylo možno tyto směsi snáze uskladňovat v nesespecifických nádržích pro FAME v zóně Amsterdam-Rotterdam-Antverpy (dále jen „zóna ARA“), kde měla žalobkyně uskladněny přebytky vyrobené minerální nafty, kterou chtěla použít pro výrobu směsí B7 a B5. Zatřetí žalobkyně upřesňuje, že do terminálu BP France nacházejícím se ve Frontignanu v jižní Francii, kam vyvážela „významný objem“ bionafty, nemohla připlouvat specializovaná plavidla, v nichž musí být přepravovány směsi \geq B15. Na jednání žalobkyně trvala na posledním argumentu, vysvětlujíc, že v jižní Francii zaznamenávala významnou poptávku po směsích B7 a B5 a že v terminálu ve Frontignanu ředila směsi $<$ B15 pocházející ze Spojených států s přebytky minerální nafty pocházející ze zóny ARA.
- 148 Rada podporovaná Komisí a EBB tyto argumenty žalobkyně zamítla.
- 149 Úvodem je třeba uvést, že ke zdůvodnění dovozů směsí $<$ B15 do Unie uvádí žalobkyně v podstatě důvody logistické povahy. Třebaže úvahy logistické povahy mohou hrát určitou roli v rozhodnutí provést nějakou ekonomickou činnost, samy o sobě nejsou s to takovému rozhodnutí odůvodnit. Ekonomická činnost se totiž zpravidla zahajuje teprve po analýze návratnosti investic. V rámci takovéto analýzy se může ukázat, že skutečnost vyhnout se úvodním clům, jejichž značná výše není zpochybňována, představuje ekonomický činitel, který je významnější, než logistické úvahy.
- 150 Především je v tomto ohledu nutno konstatovat, že žalobkyně nepochybnila zjištění Rady, podle něhož úspora spojená s nepoužitím specializovaných plavidel pro přepravu směsí \geq B15 tvrzená žalobkyní představovala pouze 2,3 % částky odpovídající úvodním clům, jimž se vyhnula v průběhu období šetření

o obcházení. Za těchto okolností bylo správné, že Komise nepřijala ekonomická zdůvodnění předkládaná žalobkyní spojená s použitím nespécializovaných plavidel k námořní přepravě směsí bionafty.

- 151 Co se dále týče obtíží se skladováním směsí B100 a B99,9 v nádržích nacházejících se v zóně ARA, existence přebytků minerální nafty v této zóně a technických omezení terminálu ve Frontignanu, je třeba konstatovat, že se vysvětlení žalobkyně jeví jako málo přesvědčivé. Žalobkyně v každém případě nepodává žádný konkrétní důkaz umožňující pochopit návratnost těchto operací. Žalobkyně ostatně nepředkládá žádný číselný, kvantifikovaný nebo zdokumentovaný důkaz dokládající existenci poptávky po tomto druhu směsí v jižní Francii. Rovněž je třeba poznamenat, že tento argument nebyl předložen na jednání. Složitě a nedoložené tvrzení žalobkyně týkající se poptávky po bionaftě v jižní Francii kontrastuje ostatně s konkrétními číselnými údaji předloženými Komisí a Radou. Podle těchto údajů dovoz směsí > B20 prakticky ustal po uložení úvodních cel, zatímco dovozy směsí ≤ B20 se objevily teprve po datu jejich uložení (viz bod 39 výše). Rovněž je nesporné, že hladina úvodních cel byla považována za relativně vysokou, takže dovozy náhradních výrobků, jako jsou směsi ≤ B20, byly z ekonomického hlediska zajímavé.
- 152 Ve světle těchto úvah je třeba dospět k závěru, že Rada měla správně za to, že pro dovozy směsí < B15 žalobkyně neexistovala jiná dostatečná motivace nebo jiné ekonomické zdůvodnění než uložení úvodních cel.
- 153 Druhou část druhého žalobního důvodu, a tedy i druhý žalobní důvod, je třeba v plném rozsahu zamítnout.

Ke třetímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení povinnosti uvést odůvodnění

- 154 Žalobkyně uvádí, že napadená nařízení jsou nedostatečně odůvodněná k tomu, aby mohla odůvodnit rozšíření úvodních cel. Podle žalobkyně byla Rada povinna poskytnout rozsáhlejší odůvodnění, jelikož toto rozšíření mělo pro žalobkyni významné účinky.
- 155 V tomto ohledu žalobkyně především tvrdí, že Rada neodpověděla na argumenty, které předložila, podle nichž směsi > B20 nemohly být po dovozu podrobeny zpětné konverzi na směsi o vyšší koncentraci, ani na argumenty, podle nichž nemohla obcházet opatření, které se jí původně netýkalo. Dále má žalobkyně za to, že Rada již na samém počátku dospěla k názoru, že jediným ekonomickým důvodem pro vývoz směsí ≤ B20 bylo udělení subvencí ve Spojených státech, společně se záměrem vyhnout se placení úvodních cel. Zatřetí žalobkyně uvádí, že Rada nevysvětlila, jak mohla rozšířit dotyčná opatření na směsi > B20, když je v původním šetření výslovně vyloučila z definice dotčeného výrobku a obdobného výrobku. Začtvrté žalobkyně na jednání dodala, že bod 79 odůvodnění napadeného antidumpingového nařízení neupřesňuje, jak byla v rámci řízení o obcházení určena existence dumpingu. Podle žalobkyně z vysvětlení podaných Radou a Komisí před Tribunálem vyplývá, že Komise vycházela jednak z údajů o směsích ≤ B20 poskytnutých jedním ze subjektů při původním šetření, a jednak z původní běžné hodnoty zjištěné pro směsi > B20 upravené pro použití na směsi ≤ B20.
- 156 Rada argumenty žalobkyně vyvrací.
- 157 Je třeba připomenout, že z odůvodnění aktu unijních orgánů musejí jasně a jednoznačně vyplývat úvahy orgánu, jenž akt vydal, tak aby se zúčastněné osoby mohly seznámit s důvody, které vedly k přijetí opatření, a hájit svá práva a aby soud mohl vykonávat svůj přezkum (rozsudek Tribunálu ze dne 27. září 2005, Common Market Fertilizers v. Komise, T-134/03 a T-135/03, Sb. rozh. s. II-3923, bod 156). Kromě toho otázka, zda odůvodnění aktu splňuje požadavky článku 296 SFEU, musí být posuzována s ohledem nejen na jeho text, ale také s ohledem na jeho celkovou souvislost, jakož

i s ohledem na všechna právní pravidla upravující dotčenou oblast (v tomto smyslu viz rozsudek Soudního dvora ze dne 29. února 1996, *Belgie v. Komise*, C-56/93, Recueil, s. I-723, bod 86, a rozsudek Tribunálu ze dne 27. listopadu 1997, *Kaysersberg v. Komise*, T-290/94, Recueil, s. II-2137, bod 150).

- 158 V projednávané věci Rada tyto zásady z níže uvedených důvodů dodržovala.
- 159 Co se především týče absence výslovné odpovědi na určité argumenty žalobkyně v napadených nařízeních, je třeba připomenout, že nařízení, které na základě šetření zavádí antidumpingová cla nebo vyrovnávací cla, musí být odůvodněno pouze ve vztahu ke všem skutkovým a právním okolnostem, které jsou rozhodné pro účely posouzení, jež je v něm uskutečněno (v tomto smyslu viz rozsudek Tribunálu ze dne 13. září 2010, *Whirlpool Europe v. Rada*, T-314/06, Sb. rozh. s. II-5005, bod 116).
- 160 Jak se však uvádí v bodech 136 a 141 výše, čl. 13 odst. 1 základního antidumpingového nařízení a čl. 23 odst. 1 a 3 základního antisubvenčního nařízení nevyžadují, aby se upravený výrobek po dovezení stal opět dotčeným výrobkem ani aby podniky, jichž se týká řízení o obcházení, již dříve dovážely výrobky zatížené úvodními cly. Rada tudíž nebyla povinna zaujmout stanovisko k argumentům předloženým v tomto ohledu žalobkyní.
- 161 Co se zadruhé týče ekonomických důvodů dovozu směsí \leq B20, je třeba uvést, že kritika napadených nařízení podaná žalobkyní má za cíl zpochybnit odůvodněnost závěrů Rady ohledně této otázky, jež jsou obsaženy v bodech 70, 71 a 76 odůvodnění napadeného antisubvenčního nařízení a v bodech 75, 76 a 81 odůvodnění napadeného antidumpingového nařízení, místo aby se zaměřila na nesplnění povinnosti odůvodnění ohledně těchto důvodů. Argument žalobkyně tudíž musí být zamítnut.
- 162 Co se zatřetí týče důvodů rozšíření úvodních cel na směsi \leq B20, jež byly dříve vyloučeny z oblasti působnosti obou úvodních nařízení, Rada v bodech 55 a 56 odůvodnění napadeného antisubvenčního nařízení a v bodech 60 a 61 odůvodnění napadeného antidumpingového nařízení připomněla argumenty uplatněné ohledně tohoto vyloučení organizací National Biodiesel Board (NBB), která zastupuje americký průmysl bionafty, a jinými zúčastněnými osobami. V odpovědi na tyto argumenty Rada v bodech 57 až 59 odůvodnění napadeného antisubvenčního nařízení a v bodech 62 až 64 odůvodnění napadeného antidumpingového nařízení uvedla, že v projednávané věci existovaly dostatečné „zjevné důkazy, že docház[elo] k obcházení“ ve smyslu čl. 13 odst. 1 základního antidumpingového nařízení a článku 23 základního antisubvenčního nařízení. Rada rovněž uvedla, že postup stanovený těmito ustanoveními neměnil definici dotčeného výrobku a obdobného výrobku. Rada v bodě 65 odůvodnění napadeného antisubvenčního nařízení a v bodě 70 odůvodnění napadeného antidumpingového nařízení vyložila, proč měla za to, že lze směsi \leq B20 považovat za „mírnou změnu dotčeného výrobku“, jež může být předmětem řízení o obcházení.
- 163 Toto odůvodnění není na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, v žádném případě vadné.
- 164 Co se začtvrté týče způsobu, jímž byl zjištěn dumping, připomenutého žalobkyní na jednání, je třeba především připomenout, že nedostatek odůvodnění představuje důvody veřejného pořádku, které soud Unie může, a dokonce musí uplatnit i bez návrhu (obdobně viz rozsudek Soudního dvora ze dne 20. února 1997, *Komise v. Daffix*, C-166/95 P, Recueil, s. I-983, bod 24). Z toho plyne, že argument žalobkyně nelze zamítnout jako opožděný.
- 165 Je třeba uvést, že Rada v bodě 79 odůvodnění napadeného antidumpingového nařízení upřesnila, že „[v] souladu s čl. 13 odst. 1 a 2 základního antidumpingového nařízení bylo zkoumáno, zda existují důkazy o dumpingu ve vztahu k běžné hodnotě určené při původním šetření“, a že „[s]rovnání vážené průměrné běžné hodnoty a vážené průměrné vývozní ceny ukázalo existenci dumpingu“.
- 166 Toto odůvodnění uvádí právně dostačujícím způsobem skutečnosti, na jejichž základě byl prokázán dumping.

167 Z toho plyne, že třetí žalobní důvod žalobkyně musí být zamítnut.

Ke čtvrtému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení zásad zákazu diskriminace a řádné správy

- 168 V rámci čtvrtého žalobního důvodu žalobkyně uvádí, že v rámci řízení o obcházení plně spolupracovala, a přesto jí byly uloženy sazby použitelné pro všechny ostatní podniky, které nespolupracovaly nebo se v původním šetření nepřihlásily a v projednávané věci spadají do třetí kategorie podniků, připomenuté v bodě 21 výše. To, že se žalobkyně nezúčastnila původního šetření, však vyplývalo ze skutečnosti, že v té době nevyvážela bionaftu.
- 169 Vzhledem ke svému zvláštnímu postavení má žalobkyně především za to, že jí Rada měla v souladu se zásadou zákazu diskriminace uložit sazby použitelné na společnosti, které v průběhu původního šetření spolupracovaly, nebyly zařazeny do vzorku a nacházejí se na seznamu připojeném k oběma úvodním nařízením, jež v projednávané věci spadají do druhé kategorie podniků připomenuté v bodě 20 výše. Žalobkyně zastává názor, že se nachází ve stejné situaci jako tyto podniky.
- 170 Zadruhé žalobkyně tvrdí, že informace, které poskytla v průběhu řízení o obcházení, by byly postačily k tomu, aby jí bylo uděleno individuální zacházení. Podle zásady řádné správy měla Rada se společnostmi, jichž se netýkalo původní šetření, jednat individuálně, než na ně uplatnila svévolné opatření bez zkoumání toho, v jaké míře tyto společnosti prováděly či neprováděly dumping. V odpověď na vyjádření EBB jako vedlejšího účastníka žalobkyně uvádí, že byla Komisí utvrzena v přesvědčení, že se tento orgán nedomníval, že její vývoz představoval obcházení. Výslovně si však nestěžuje na porušení zásady řádné správy a z tohoto naposled uvedeného tvrzení nevyvozuje žádné důsledky.
- 171 Rada podporovaná Komisí má za to, že argumenty žalobkyně nejsou relevantní.
- 172 Co se především týče výtky vycházející z porušení zásady zákazu diskriminace, je třeba po vzoru Rady konstatovat, že se žalobkyně nenachází ve stejném postavení jako společnosti, které spolupracovaly v průběhu původního šetření a nebyly zařazeny do vzorku. Třebaže žalobkyně spolupracovala s orgány Unie v rámci obou původních řízení o obcházení, obcházely totiž její dovozy uložení úvodních cel. V protikladu ke standardním antidumpingovým a antisubvenčním řízením, jež mohou vést k uložení nižších cel podnikům, které spolupracovaly, však žádné z obou řízení o obcházení nevede k vytvoření cla, ale pouze rozšiřuje původní clo, jež bylo obcházeno.
- 173 V projednávané věci by cly, jež by byla uložena žalobkyni, kdyby nebyla obcházela dotčená opatření, byla v zásadě cla použitelná ohledně všech jiných podniků, ledaže by před vyvezením směsí > B20 požadovala individuální zacházení jakožto nový vývozce na základě čl. 11 odst. 4 základního antidumpingového nařízení a článku 20 základního antisubvenčního nařízení a získala je.
- 174 Za těchto okolností Rada neporušila zásadu zákazu diskriminace tím, že žalobkyni uložila zbytková cla použitelná na všechny jiné podniky, které nespolupracovaly a nepřihlásily se v rámci původního šetření.
- 175 Kromě toho je třeba uvést, že zbytkové sazby uplatněné na žalobkyni, třebaže jsou vysoké, již zohledňují vysokou obecnou úroveň spolupráce (81 %) podniků v rámci původního šetření (viz bod 21 výše).
- 176 Co se zadruhé týče druhé výtky vycházející z porušení zásady řádné správy a neexistence individuálního zacházení s žalobkyní, je třeba poznamenat, že takovéto zacházení nebylo v rámci obou řízení o obcházení možné. Jak se totiž uvádí v bodě 172 výše, mají tyto postupy za cíl rozšířit na dotčené dovozy cla uložena původně Radou v nařízení, jež bylo obcházeno, ale nemají za následek zavedení nových cel stanovených na základě výpočtu dumpingového rozpětí nebo míry subvence a újmy, které

lze připsat dovozům provedeným hospodářskými subjekty, které tato opatření obcházely. Možnost udělit žalobkyni individuální zacházení jakožto novému vývozci byla ostatně z důvodů uvedených v bodě 105 výše vyloučena.

- 177 Je třeba dodat, že skutečnost, že se žalobkyně nezúčastnila původního šetření, protože v té době nedovážela bionaftu do Unie, neodůvodňuje výjimečné individuální zacházení na základě zásady řádné správy. Jak se totiž uvádí v bodě 141 výše, základní antidumpingové a antisubvenční nařízení nevyžadují, aby podniky, jichž se týká řízení o obcházení, již dříve dovážely výrobky zatížené úvodními cly. Za těchto podmínek není výjimkou, že výrobcům nebo dovozcům, jichž se netýkala obě úvodní nařízení, je po provedeném řízení o obcházení uloženo zaplatit rozšířená cla, jak zdůrazňuje Komise. V tomto případě odpovídají uložená rozšířená cla zbytkovým clům stanoveným v obou úvodních nařízeních.
- 178 Výtka žalobkyně vycházející z porušení zásady řádné správy z důvodu neexistence jí poskytnutého individuálního zacházení proto není odůvodněná.
- 179 Ze všech předchozích úvah vyplývá, že čtvrtý žalobní důvod žalobkyně, a tudíž i žaloba v plném rozsahu musí být zamítnuty.

K nákladům řízení

- 180 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.
- 181 Vzhledem k tomu, že Rada a EBB požadovaly náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit, že ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení Rady a EBB.
- 182 V souladu s čl. 87 odst. 4 prvním pododstavcem jednacího řádu Komise ponese vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (čtvrtý senát)

rozhodl takto:

- 1) **Žaloba se zamítá.**
- 2) **BP Products North America Inc. ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení Rady Evropské unie a European Biodiesel Board (EBB).**
- 3) **Evropská komise ponese vlastní náklady řízení.**

Martins Ribeiro

Dehousse

van der Woude

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 16. ledna 2014.

Podpisy.

Obsah

Právní rámec	2
Skutečnosti předcházející sporu	3
Původní řízení	3
Řízení o obcházení	6
Řízení a návrhová žádání účastníků řízení	9
Právní otázky	10
1. K přípustnosti	10
2. K věci samé	12
K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení základního antidumpingového a antisubvenčního nařízení a zásady právní jistoty, jakož i zneužití pravomoci rozšířením úvodních cel prostřednictvím řízení o obcházení	12
K první části prvního žalobního důvodu, týkajícího se rozdílů mezi směsmi > B20 a směsmi ≤ B20 a výslovného vyloučení uvedených směsí z úvodních nařízení	13
– K základním vlastnostem směsí B20 a > B20	14
– K výslovnému vyloučení směsí B20 z úvodních nařízení	16
– Ke zneužití pravomoci	17
Ke druhé části prvního žalobního důvodu, vycházející z neexistence úpravy dotčeného výrobku	18
Ke druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z existence zjevně nesprávných posouzení skutkového stavu týkajícího se žalobkyně	18
K první části druhého žalobního důvodu, týkající se nemožnosti zpracovat směsi B20 tak, aby se z nich opět staly směsi > B20	19
K druhé části druhého žalobního důvodu, týkající se neexistence změny obchodních toků	19
K třetí části druhého žalobního důvodu, týkající se posouzení ekonomických odůvodnění předložených žalobkyní	20
Ke třetímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení povinnosti uvést odůvodnění	21
Ke čtvrtému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení zásad zákazu diskriminace a řádné správy	23
K nákladům řízení	24